

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้ปกครองต่อการรับมือในพฤติกรรมเสี่ยงของเด็ก ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและที่มาของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ศึกษาความรู้ ความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) และศึกษาทักษะของผู้ปกครองต่อการรับมือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชาย บ้านเมตตา จำนวน 154 ราย ของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด 287 ราย และผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับเด็กและเยาวชนหญิง บ้านปรานี จำนวน 32 รายของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด 60 ราย รวมกลุ่มประชากรทั้งสิ้น 186 ราย และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้ปกครองของเด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดที่เจ้าหน้าที่ตำรวจศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และสตรี ควบคุมตัวมาตักเตือน จำนวน 2 ราย

ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 อยู่ในระดับ มาก เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลานพบว่า ส่วนใหญ่บุตรหลานมีพฤติกรรม เสี่ยง ตามกฎกระทรวงกำหนด ผลจากการศึกษา ทักษะของกลุ่มตัวอย่างต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) ด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหาของพระราชบัญญัติ พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ม. 26 (3) ผู้ปกครองมีความเห็นว่าการออกกฎหมายดังกล่าวเป็นผลดีที่จะช่วยส่งเสริมให้บิดา มารดา ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานมากยิ่งขึ้น และจะช่วยลดปัญหาการประพฤติดนไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนได้ แต่ไม่มั่นใจว่าจะสามารถเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้กับบิดา มารดา ผู้ปกครองได้ และวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว การออกกฎหมายยังอาจมุ่งเน้นการลงโทษบิดา มารดา ผู้ปกครองมากกว่าการคุ้มครองเด็ก ผู้ปกครองมีความเห็นด้วยว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) มีเนื้อหาที่มีความชัดเจนครอบคลุมและเข้าใจง่าย ทักษะของกลุ่มตัวอย่างต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) ด้านบทลงโทษ พบว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยกับการกำหนดโทษบุคคลที่ฝ่าฝืน มาตรา 26 (3) ที่หมายรวมถึง บิดา มารดา ผู้ปกครอง และแม้กฎหมายกำหนดโทษบุคคลที่ฝ่าฝืน มาตรา 26 (3) ซึ่งหมายความว่าถึง บิดา มารดา นั้น ไม่ทำให้เกิด

ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา ผู้ปกครองกับบุตรหลาน ผู้ปกครองเห็นว่าควรมีการ ตักเตือนและให้คำปรึกษาก่อนดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย นอกจากนี้ในการศึกษาทัศนคติของ ผู้ปกครองต่อบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา 26 (3) พบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นว่าบทลงโทษ ที่รุนแรง ไม่ได้มีผลต่อประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ปกครองมีความเห็นว่าการป้องกัน แก้ไข พฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็ก ควรมุ่งที่ตัวเด็กมากกว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง ทัศนคติของผู้ปกครอง ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) ด้านการดำเนินการและผลการดำเนินการ ผู้ปกครองเห็นด้วยว่ากับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) เพื่อให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ของรัฐควรปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และมีความ ไม่แน่ใจถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา 26 (3) ว่าอาจเป็นช่องว่างในการแสวงหา ผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ การบังคับใช้ มาตรา 26 (3) จะช่วยลดปัญหาการประพฤติตนไม่เหมาะสม ของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาเกี่ยวกับความจำเป็นด้านการประชาสัมพันธ์ที่ผู้ปกครอง เห็นด้วยกับการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์ให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง ตลอดจน ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา คือ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ควรทำการการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ให้แก่ประชาชน และมีการออกหน่วยเคลื่อนที่เพื่อพบปะและให้คำปรึกษา แนะนำ ให้แก่ เด็กและเยาวชน และจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การบำบัด แก้ไขปัญหาพฤติกรรม ครอบครัวบำบัด แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง มีการติดตามประเมินการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) เพื่อติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน และทราบปัญหา อุปสรรคของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และควรมีการ ติดตามประเมินผลในภาคสังคมภายหลังมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 โดยเฉพาะมาตรา 26 (3) ว่าส่งผลดี ผลเสียต่อสังคมโดยรวมอย่างไร เพื่อปรับปรุง พัฒนาเนื้อหา ของกฎหมาย วิธีปฏิบัติ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคม และสามารถนำมาปฏิบัติ และเกิดผลดีต่อประชาชน และสังคมอย่างแท้จริง